Хай же вам так не здається,
Що біда навік затисне…
Знайте, лихо перетреться,
Блискавкою доля зблисне.
Правда, повні смутку вісті
Буйний вітер нам приносить.
Він на кожному обійсті
З болю плаче та голосить.
І голосить при народі,
Як за немовлятком мати,
Аж би крикнув: годі, годі!
Годі серце жалем рвати!
Але все ж – хай не здається,
Що біда навік затисне —
Наше лихо перетреться,
Блискавкою доля зблисне!

1906